

חודש אלול – המלך בשדה

משיחת א' אלול תשמ"ז

[לפני השיחה, הקדים המנחה הרב יעקב-יהודה העכט ואמר:

אמנם הדבר לא היה מתוכנן, אבל הרבי הוא רבי, והוא כמו אבא לכולנו, ועכשיו "המלך בשדה", ולכן הרבי ידבר בפנינו.

כולכם, בבקשה, הקשיבו בדרך-ארץ, ובמלוא שימת-הלב.]

כל חודש אלול, החל מראש-חודש אלול, הוא - כדברי אדמו"ר הזקן - בדוגמת זמן שבו מלך בשר-ודם, קיסר למטה בעולם הזה, אינו נמצא בעירו אלא בשדה; וכל הנמצאים בשדה, הנמצאת מסביב לעיר זו - המלך מביט בכל אחד מהם, ובכולם יחד, בפנים שוחקות ושמחות. ובכך ניכר מיד שהוא אוהבם, ומוכן לכך שכאשר יפנו אליו, יקבלו את פניו ויבקשו ממנו בקשות, כפי שמבקשים ממלך, בעניינים הנצרכים להם - מוכן הוא למלא בקשות אלו, כפי שממלאים בקשה בפנים שמחות ושוחקות, המופנות למבקש הבקשה ולכל מי שמסביבו.

בנוסף לכך, בואו של המלך אל השדה נותן כוח לכל הנמצאים בשדה, שלאחר-מכן - כשמגיע הזמן שבו המלך שב לעירו ולארמונו - הולכים הם בעקבותיו, ונכנסים גם הם מן השדה אל העיר.

מכיוון שמשל זה ניתן על-ידי נשיא בישראל, שהיה מורה-דרך, שלימד את הדורות הבאים כיצד להתנהג בחיי היום-יום - מובן, שביודעו שמשל זה עתיד להגיע לכל אחד מישראל, נבחר על-ידו המשל - הדוגמא - באופן שניתן ללמוד מכל פרטי המשל, שכך הם הדברים גם בנמשל.

מהמשל מובן מאליו, שהוא מתייחס, ויש לו שייכות, לא רק לשרי המלך; אדרבה - עיקר המשל מתייחס לאנשים הפשוטים הנמצאים בשדה. ומכן מובן, שהדבר הוא ביתר שאת וביתר עוז בנוגע לילדים.

וכפי שאנו רואים במשל: אם ייגשו לילדים, ויאמרו להם שהמלך של מדינתם עתיד להופיע בשדה, ושם ניתנת לכל אחד האפשרות לגשת אליו, לזכות לחיוך ממנו, ולזכות להזדמנות להגיש בפני המלך את בקשתם, והמלך ימלא אותה משום שהוא מצפה לכך - מובן, כפי שאנו רואים בפשטות במשל, שלא זו בלבד שכל ילד יעשה זאת, אלא שהוא יעשה זאת בשמחה הגדולה ביותר, ויעזוב את כל שאר עיסוקיו כדי שיוכל לפגוש את המלך פנים אל פנים, ולהיות בטוח בכך - שהרי הובטח ב"תורת-אמת" שאכן כך יהיה הדבר - שהמלך יקבל אותו בשמחה ובסבר פנים יפות, ובציפייה שהילד יבקש ממנו את החסר לו ואת הדרוש לו, ויקיים את בקשתו.

וכפי שרואים במשל - אין צורך באריכות-דברים, כפי שמרגישים אתם בעצמכם, שאם ייגשו אליכם ויאמרו לכל אחד מכם: "עזוב את עיסוקיך, שכן ניתנה לך הזדמנות מיוחדת, שישנה רק במשך חודש זה בשנה, לפגוש את המלך פנים אל פנים, לראות אותו, לשוחח עמו ולקבל ממנו את כל הדרוש לך" - הרי מובן כיצד היה כל אחד מכם מרגיש, וכיצד היה הדבר משפיע על התנהגותו.

ובכן, "תורת אמת" ניגשת ואומרת לכל אחד מכם, לכל אחד מאתנו ולכלל ישראל: עליכם לדעת, שכך הוא הדבר בפועל ממש! ואע"פ שאין רואים זאת בעיני-בשר, אין הדבר גורע כלל במציאות הדבר ובתוקפו של הדבר; אדרבה - הדבר הוא בתוקף רב יותר, ופועל במידה רבה יותר, מדבר שניתן לראותו בעיני בשר:

פרשת שופטים

מכיוון שיודעים שמדובר בעניין כה נעלה, שעיני-בשר אינן מסוגלות לראותו, ויחד עם זאת מתעסק הוא עם כל אחד מכם ועם כולכם יחד, ובסבר פנים יפות - מתגברת עוד יותר האהבה למלך, והתשוקה וההחלטה התקיפה להתנהג בהתאם לרצונו של המלך ביום זה; וההחלטה תהיה במידה כזו של תוקף, שכך תהיה ההתנהגות במשך כל השנה - לעשות רצונו יתברך.

הדבר מתבטא מיד בברכותיו של הקב"ה, כך שמתקיים "ישמח ישראל בעושיו" - שמחה לכל אחד מכם ולכל אחד מבני-ישראל; ובפרט על-ידי שאתם מספרים להם מיד את מה שמספר לכם אדמו"ר הזקן, ואתם אומרים זאת כאמת לאמיתה - שנפגשתם עם המלך ואתם נמצאים יחד עמו, והמלך מביט עליכם בפנים שוחקות. וכשתקבלו על עצמכם כל החלטות טובות אלו - ממלא הקב"ה את רצונכם גם בפרט זה, כך שתוכלו למלא את כל החלטות הטובות, ומתוך שמחה וטוב-לבב, כאמור - "ישמח ישראל בעושיו".

